

GASTRONOM

2

HOTELOVÁ ŠKOLA
Frenštát pod Radhoštěm

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

2025/2026

Obsah:

Loučení s Gastronomem.....	4
Vinný Cup 2026: Výjimečná zkušenost z Bzence	5
Stáž v Koreji aneb poznávání kultury a gastronomie.....	8
Korunovační klenoty na dosah: historie, která ožila před očima	9
Paříž, naše láska.....	10
Ze světa příprav k maturitní slohové práci	12
Nejvěrnější přítel našeho života	12
Úspěch prasátka Káti	13
Pár rad, které bych chtěla sdílet:	15
Maturitní ples H4.....	16
BernardChef 2026.....	17
Moje menu	17
Průběh soutěže.....	17
Soutěž Matějův Burger 2026	18
Den Země, aneb chraňme svou krajinu	21
Staré Hamry ožívají	22

Milí přátelé našeho časopisu Gastronom,

opět Vás vítám na stránkách našeho časopisu, který mapuje uplynulé měsíce školního roku plné akcí, praxe a nových zkušeností. Naše filozofie zůstává neměnná: propojovat teorii s reálným světem profesionální praxe. Chceme, aby si naši žáci vše osahali a pochopili souvislosti přímo v terénu.

V uplynulém období jsme byli svědky mimořádných úspěchů, které potvrzují, že naši žáci disponují špičkovými dovednostmi. Tři žákyně vyjely na dvoutýdenní stáž do německého města Gunzenhausen. Proběhla výměnná stáž mezi Francií a námi. Dvě žákyně vyjely do Les Herbies u Nantes a vrátily se nadšené! My jsme zase hostili dva mladé Francouze, kteří se seznamovali s našimi výukovými metodami v praxi. V letních měsících budou stáže pokračovat praxí ve Švýcarsku.

Žáci excelovali v mnoha oborech – od 1. místa v soutěži "Matějův burger" přes úspěchy v barmanských a cukrářských soutěžích až po 3. místo v celorepublikové soutěži „Objevujeme zapomenuté památky“ v Praze. Za zmínku stojí také jedinečné umístění naší žákyně v mezinárodní soutěži z anglického jazyka. My sami jsme se stali organizátory prvního ročníku koktejlové soutěže ve spolupráci s Barmany Zlín.

Pro žáky školy se pořádají kurzy, které lektorují odborníci z praxe. Jmenujme alespoň oblíbený kurz na přípravu koktejlů nebo nově organizovaný sommeliérský kurz. Všechny kurzy jsou zakončeny certifikátem, který dokládá dosaženou odbornost. A těší nás, že do kurzů se zapojují žáci všech ročníků a oborů naší školy. A co víc? Organizace zájezdů je na vzestupu. Jmenujme alespoň Paříž.

Těchto výsledků by nebylo možné dosáhnout bez nadstandardního nasazení našich pedagogů. Ti se žákům věnují i v mimoškolním čase, ať už při odborné přípravě na náročné barmanské twisty, nebo při terénních průzkumech v Beskydech. A ještě jedna věc stojí za zmínku – v odborné přípravě již žáci naplno využívají nově vybudovanou cvičnou kuchyň.

Všechny tyto kurzy, stáže a exkurze jsou stavebními kameny Vaší budoucí kariéry. Využívejte každou příležitost, ptejte se a buďte aktivní.

Přeji vám inspirativní čtení nového čísla Gastronomu.

Se srdečným pozdravem

Simona Káňová, *koordinátorka časopisu Gastronom*

Loučení s Gastronomem

Školní rok se nám blíží ke konci, alespoň nám maturantům. Bohužel je to naposled, co píšu do školního časopisu. Na Gastronomu pracuji od prváku ... oficiálně od druháku. Byla to skvělá zkušenost, na kterou budu ráda vzpomínat. Věřím, že mé spolu redaktorky se o časopis dobře postarají a zaučí novou generaci mladých redaktorů.

Ráda bych poděkovala paní Káňové za její starost o Gastronom. Díky ní si nejen žáci, ale i učitelé mohou přečíst něco ze života studentů. Paní Káňové vděčíme nejen za časopis, ale i za to, že nás dovedla k maturitě. I když jsme někdy nedávali pozor nebo se nám nepovedla píssemka, nikdy to s námi nevzdala.

Velké díky patří i paní třídní Ladislavě Lošťákové. Vydržela s námi celé čtyři roky, i když jsme nebyli vždy andílci. Byla nám oporou v těžkých chvílích a nikdy se k nám neotočila zády. Proto bych jí za sebe i celou třídu H4 chtěla poděkovat za krásné zážitky a vzpomínky, které si ze střední školy odnese. Děkujeme.

Užijte si naše další vydání časopisu Gastronom.

P.S.: Všem maturantům držím palce! ♥

Eliška Kývalová, H4

Vinný Cup 2026: Výjimečná zkušenost z Bzence

Dne 16. ledna 2026 jsem se zúčastnil barmanské soutěže Vinný Cup v Bzenci. Sjeli se tam studenti hlavně z Moravy a Slezska, dorazili i soutěžící ze Slovenska, takže konkurence byla opravdu slušná. Naši školu jsme reprezentovali dva – já a můj spolužák Radan Šlechta. Na soutěž jsme jeli společně s naší mistrovou odborného výcviku Janou Ranochovou a učitelkou Lenkou Eliášovou, které nás po celou dobu podporovaly. Hlavní část soutěže byla o přípravě vlastního koktejlu. Podmínkou bylo použít minimálně 2 cl vína od sponzorů a namíchat tři stejné porce do šesti minut. Na první pohled to zní jednoduše, ale ve stresu ten čas uteče rychle, takže bylo potřeba mít všechno dobře připravené a promyšlené.

Já jsem šel s koktejlem „Krev Valhally“. Chtěl jsem udělat něco výraznějšího a zajímavého.

Použil jsem rulandské modré víno, brusinkový sirup Monin, 100 % šťávu z aronie, bylinný likér Bohemian Spicer a čerstvou citronovou šťávu. Jednoho dne jsem si tak s mojí nejlepší kamarádkou Eli seděla na recepci, když v tom se k nám přičítala paní Ranochová, a tak nějak nám oznámila, že se zúčastníme barmanské soutěže tady u nás ve škole. No a šlo se na to. Zatímco Eliška vymýšlela koktejl, já jsem se mořila učením proslavu, který jsem si myslela, že je absolutní nutností, jenom proto, abych byla jediná, kdo se něco takového učil. S přibývajícím datem stoupala jak nervozita, tak nadšení. Nejen, že když jsme vešly, přivítala nás nádherně nachystaná škola a welcome drinky. Všechny věci se dovezly do provizorní přípravný, kde jsme se byly schopné seznámit i s ostatními soutěžícími. Snažil jsem se, aby to bylo chuťově vyvážené – něco sladkého, něco kyselého, lehká trpkost a do toho bylinný tón.

Po míchání přišel pour test, kde jsme měli nalít 4 cl od oka. To se mi povedlo úplně přesně, což mě potěšilo. Pak následoval test ANO/NE, který jsem zvládl na plný počet bodů. Nakonec byl ještě pohovor, kde jsme museli popsat náš drink, co v něm je a proč jsme zvolili právě ty suroviny. I tohle jsem zvládl bez problémů. Celkově jsem skončil na 2. místě, i když jsem šel na řadu jako patnáctý z celkových 24 soutěžících. Měl jsem z toho radost, protože úroveň byla vysoká. Radan šel jako dvacátý a vybojoval 5. místo, takže jsme dopadli oba dobře. Pro mě to byla navíc předposlední soutěž, takže už jsem nešel úplně naslepo a měl jsem něco za sebou. Myslím, že právě ty zkušenosti mi dost pomohly – hlavně v klidu při práci a lepší organizaci během těch šesti minut.

Celkově to byla výborná zkušenost. Nejen kvůli výsledku, ale i kvůli atmosféře, lidem a tomu, co si z toho člověk odnese. Jsem rád, že jsem tam mohl jet, reprezentovat školu a užít si to s kamarádem.

Marek Filip, H4

První barmanská soutěž u nás ve škole!

Jednoho krásného dne jsem si tak s mojí nejlepší kamarádkou Eli seděla na recepci, když v tom se k nám přihlítila paní Ranochová a s překvapivým nadšením nám oznámila, že se zúčastníme barmanské soutěže přímo u nás ve škole. A tak jsme se pustily do příprav. Zatímco Eliška vymýšlela originální koktejl, já jsem se snažila zvládnout proslov, který mi připadal jako nezbytnost, i když jsem nakonec byla jediná, kdo se něco takového učil. Upsi...

S blížícím se termínem soutěže rostla naše nervozita, ale i nadšení. Když jsme dorazily, uvítala nás nádherně připravená škola a osvěžující welcome drinky. Všechny potřebné věci jsme si přenesly do provizorní přípravný, kde jsme se mohly seznámit s dalšími soutěžícími. Jednoho dne jsem si tak s mojí nejlepší kamarádkou Eli seděla na recepci, když v tom se k nám přihlítila paní Ranochová, a tak nějak nám oznámila, že se zúčastníme barmanské soutěže tady u nás ve škole.

No a šlo se na to. Zatímco Eliška vymýšlela koktejl, já jsem se mořila učením proslovu, který jsem si myslela, že je absolutní nutností, jenom proto, abych byla jediná, kdo se něco takového učil. Upsi...Se blížícím se datem stoupala jak nervozita, tak nadšení. Nejen, že když jsme vešly přivítala nás nádherně nachystaná škola a welcome drinky. Všechny věci se dovezly do provizorní přípravný, kde jsme se byly schopné seznámit i s ostatními soutěžícími.

Barmani Zlín si pro nás také připravili pár překvapení. Jako první překvapení byly tři naučné workshopy. Můj osobně nejoblíbenější byl o ginech befeater. Nejen, že jsem se něco nového naučila, ale taky semi potvrdilo, že nemám problém udržet pozornost, když mě něco opravdu zaujme. Další překvapení byly dva testy. Jeden pro doprovázející pedagogy, druhý pro hlavní barmany. Je jasné, že nikdo z toho překvapení určitě dvakrát nadšený nebyl. No a poslední překvapení byl malý čichový test alkoholů pro nás pomocníky.

No a jak to vlastně dopadlo? Sice jsme nevyhrály, ale alespoň jsme se dostaly do TOP 6. Stejně jsme ale z výsledků měly radost, protože vyhrála slečna, pro kterou jsme s Eli fandily. Nejen, že soutěžila sama, protože její kolega nemohl dorazit, ale ještě k tomu vyhrála první místo a byla absolutní zlatíčko. No a top tři byli:

3. místo: Timotej René Naňák, Hotelová škola Ostrava

2. místo: Jiří Jelínek, SŠ prof. Zdeňka Matějčka, Ostrava-Poruba

1. místo: Sofie Borsutzká, Střední škola hotelnictví a služeb a Vyšší odborná škola, Opava, p. o.

Celá soutěž probíhala v krásné přátelské atmosféře. Vytvořila nádherné vzpomínky pro všechny zúčastněné a všechny nás dozajista naučila pár novým věcem plus jsme si každý odvezl krásné dárečky. Nešlo totiž o to perfektně namíchat koktejl, ale o to ukázat svou kreativitu. Vymyslet něco nového, zakomponovat to do již existujícího koktejlu a ukázat svou originalitu. Myslím si, že to byla skvělá zkušenost a určitě by se měla každoročně opakovat.

Eliška Kývalová, H4

Stáž v Koreji aneb poznávání kultury a gastronomie

Každý náš den v Koreji začínal poměrně brzy. Po probuzení jsme se vydali na snídani, která byla často odlišná od toho, na co jsme zvyklí doma, a už tím nás vtáhla do místní kultury.

Hned po snídani jsme se přesunuli do školy, kde probíhala hlavní část našeho programu. Ve školní kuchyni jsme měli možnost připravovat tradiční korejská jídla, například gimnap nebo tteokbokki. Práce byla velmi zajímavá a přínosná – naučili jsme se nové techniky, poznali jiné suroviny a zároveň jsme si vyzkoušeli odlišný styl práce, než na jaký jsme zvyklí z naší školy.

Samotná škola byla v mnohém podobná té naší, avšak byla výrazně větší a modernější. Prostředí působilo velmi profesionálně a bylo vidět, že se zde klade důraz nejen na praxi, ale i na celkový rozvoj studentů.

Po skončení výuky jsme měli většinou připravený doprovodný program, díky kterému jsme mohli lépe poznat korejskou kulturu, město i místní způsob života. Tyto aktivity byly skvělým zpestřením a umožnily nám zažít Koreu i mimo školní prostředí.

Každý den byl velmi nabitý a plný zážitků. Díky tomu jsme si z Koreje odvezli nejen nové gastronomické zkušenosti, ale i spoustu vzpomínek na společně strávený čas a poznávání úplně jiné kultury.

Viktor Adámek, KČ3

Korunovační klenoty na dosah: historie, která ožila před očima

V rámci odborné exkurze jsme navštívili výstavu České korunovační klenoty... na dosah, která se konala ve frýdeckém zámku ve Frýdku-Místku. Na výstavu jsme se vydali jak studenti a už od začátku nás zaujalo prostředí zámku i samotná atmosféra celé expozice.

Hlavní část výstavy tvořily repliky českých korunovačních klenotů, které vytvořil známý šperkař Jiří Urban se svým týmem. Tyto klenoty byly zpracovány velmi detailně a působily téměř jako originály. Měli jsme možnost vidět celou soupravu korunovačních předmětů, například korunu, žezlo, jablko Karla IV. nebo Svatováclavský meč. Bylo zajímavé si uvědomit, že skutečné korunovační klenoty nejsou běžně přístupné, a proto byla tato výstava výjimečná.

Během exkurze jsme se od paní učitelky dozvěděli i spoustu zajímavých informací. Například nám vysvětlila: „Legenda o Heydrichovi, který si údajně nasadil korunu a do roka zemřel, nemůže být pravdivá, jelikož klenoty byly tehdy ukryty.“ Také jsme se dozvěděli, že korunovační klenoty nepatřily jednotlivým panovníkům, ale svatému Václavovi. „Jeden z důvodů, díky kterým se české korunovační klenoty dochovaly, byl ten, že je panovníci nemohli prodat – patří totiž sv. Václavu,“ doplnila paní učitelka. Kromě toho nás zaujalo, že ne všichni panovníci byli korunováni. „I bez korunovace měli nárok stát se českým králem,“ zaznělo během výkladu. Výstava zároveň představovala celkem 22 českých panovníků napříč několika staletími, takže jsme si mohli udělat lepší představu o jejich životě i době, ve které vládli.

Celá exkurze byla podle mě byla velmi zajímavá a přínosná. Nejvíce se mi líbilo, že jsme si mohli klenoty prohlédnout opravdu zblízka a bez davu lidí. Také se mi líbil pracovní list, který jsme měli za úkol vypracovat ve skupince. Ověřili jsme si

tím své znalosti. Výstava byla přehledná a srozumitelná, takže jsme si z ní odnesli hodně nových informací.

Tuto exkurzi hodnotím pozitivně a určitě bych ji doporučila i ostatním studentům nebo lidem se zájmem o historii. Byla to dobrá příležitost, jak si zpestřit výuku a dozvědět se něco nového o české historii zajímavější formou než jen z učebnice.

Nikola Jurečková a Zuzana Frühbauerová, H1

Paříž, naše láska

Paříž je město, o kterém už asi každý někdy slyšel. Většinou si ho spojujeme s Eiffelovou věží, kavárnami a celkově takovou romantickou atmosférou. Upřímně jsem ale nevěděla, co přesně od něj čekat, dokud jsem se tam nepodívala osobně. V tomhle článku bych chtěla popsat náš výlet do Paříže tak, jak jsme ho zažili – co nás zaujalo, co nás překvapilo a jaké to bylo vidět tohle známé město na vlastní oči.

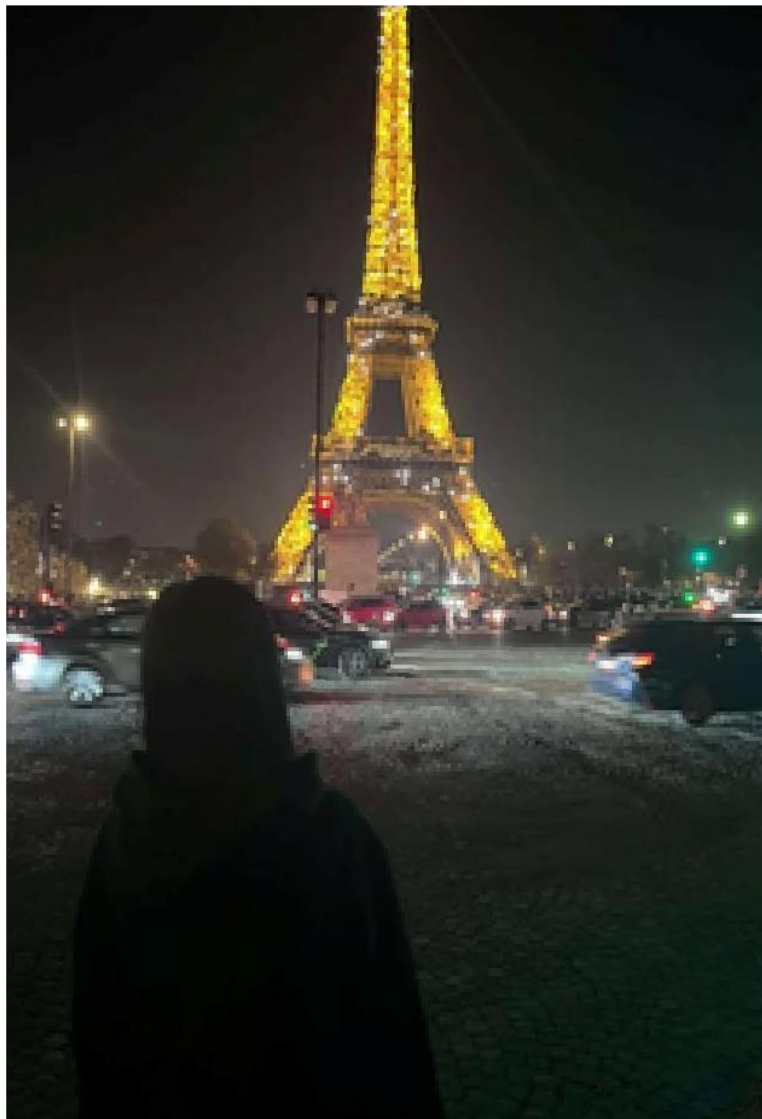
Jakmile jsme vystoupili z autobusu, okamžitě nás pohltila magická atmosféra města. Bylo to, jako bychom se ocitli ve scéně z romantického filmu. Neustále jsem měla pocit, že se každou chvíli probudím, nebo že si uvědomím, že to není skutečné a že jsem se ztratila ve stránkách krásné knihy. Často jsem zažívala déjà-vu, třeba když jsme stáli před katedrálou Notre-Dame nebo na

vrcholu Tour Montparnasse (ty jejich šílené názvy mi tedy chybět nebudou). Navštívili jsme i Eiffelovku, ale ta mě trochu zklamala. Právě tam jsem si uvědomila, že bez této ikonické atrakce Paříž ztrácí své kouzlo. Když jsme byli kdekoli, vždy jsme pátrali po Eiffelovce ve výhledu, a když jste na ní sami, a tudíž ji nevidíte, to kouzlo na chvíli zmizí. Nechci ale psát jen o tom, co jsme viděli. Ráda bych se podělila o jedinečné zážitky, protože právě na ty vzpomínáme nejvíc.

Jedním z nezapomenutelných zážitků je třeba moment, kdy jsme si jako CR2 při rozchodu procházeli město, a všimli si postaršího pána, kterému podklouzla noha a spadl. Když to postřehl

Dominik Snášel, tak jakožto akční kolemdoucí ihned přispěchal pánovi na pomoc. V tom spěchu se mu ale v hlavě trochu zamotaly jazyky a místo toho, aby na něj promluvil třeba anglicky, raději na něj česko - francouzsky vychrlil: „Monsieur, jste v pořádku?!“ a v ten moment jsme netušili, jestli je pán víc v šoku z pádu nebo z Dominika. Samozřejmě ale pánovi ze země pomohl, a pro nás se z této věty stala hláška výletu.

Taky bych tady ráda zmínila, že zrovna na tomhle výletě jsem si našla spoustu nových přátel, a to především z prvních ročníků. Proto tady chci dát menší vsuvku – nikdy ostatní nesudte podle toho, v jakém jsou ročníku, podle vzhledu ani ničeho takového. Vždy se soustředte jen na povahu, a jakmile tohle dokážete, třeba si taky najdete kamarádky spřízněné duše na místech, kde by vás to ani ve snu nenapadlo. (Tímto zdravím moje gírlies z H1 a CR3, které mě inspirovaly k této vsuvce.)

Moc ráda bych napsala další příběhy, protože máme spoustu zážitků, ale raději to nechám být, protože asi není vhodné to psát právě tady. Místo toho vám alespoň přidám pár fotek, abych to trochu oživila. Každopádně

jsme si celý výlet užili naplno a dovolím si říct, že na to nikdo nezapomene.

Sabina Lexová CR2

Ze světa příprav k maturitní slohové práci

Naši mazlíčci, tak to bylo téma přípravných slohových prací k maturitní zkoušce z ČJ pro třídu H4. Nejprve si žáci vybrali z připravených fotografií z kalendáře jedno zvíře, domácího mazlíčka, a pak se jim rozdalo zadání. Tak jako u maturitní zkoušky, i zde si mohli zvolit jedno zadání a na něm vystavět svou výslednou práci. Úkolem bylo dodržet slohový útvar a komunikační situaci. V poslední řadě měl text obsahovat minimálně 250 slov.

Němý svědek našich životů Výchozí

text:

„Přítel je ten, kdo o vás ví všechno, a má vás pořád stejně rád.“ (Elbert Hubbard)

Zpracování: úvahový text rozvíjející myšlenku o vztahu mezi člověkem a zvířetem na základě vjemu z fotografie. Proč máme potřebu se jimi obklopovat?

Nejvěrnější přítel našeho života

Stejně jako mnoho lidí jsem si dlouho myslela, že mazlíček je jen doplňkem domácnosti. Něčím, co nás potěší, když máme dobrou náladu, ale vlastně to není až tak důležité. Teprve náš pes mi ukázal, jak moc jsem se mýlila. Uvědomila jsem si, že pes není pouhým zpestřením domova, ale bytostí, která má v našem životě mnohem hlubší význam.

Pes není věc ani hračka. Je to živý tvor, který nás provází každodenním životem a často nás vnímá citlivěji, než si sami dokážeme připustit. Nehodnotí nás podle výkonu, vzhledu ani úspěchů. Nezajímá ho, jestli jsme měli špatný den ve škole

nebo v práci, ani kolik chyb jsme udělali. Právě proto mi připadá pravdivá

myšlenka, že přítel je ten, kdo o vás ví všechno, a přesto vás má rád. Pes pozná, kdy jsme smutní, unavení nebo naštvaní, a přesto nás vítá s radostí, jako bychom byli tím nejlepším člověkem na světě.

Život se psem s sebou ale nese i zodpovědnost. Musíme myslet nejen na sebe, ale také na jeho potřeby, ať se nám to zrovna hodí, nebo ne. A co z toho nakonec plyne? Učíme se trpělivosti, péči a ohleduplnosti. Pes nám dává lásku bez podmínek, ale zároveň od nás vyžaduje čas, pozornost a zájem, které mu musíme věnovat.

Myslím si, že pes dokáže člověka změnit k lepšímu. Rozvíjí v nás empatii, klid a schopnost radovat se z maličkostí. Právě proto není pes jen mazlíček nebo doplněk domácnosti, ale skutečný přítel a tichý, věrný průvodce naším životem, který nás za žádnou cenu nezradí ani neopustí.

Redakčně upravila Mgr. Simona Káňová podle práce Natálie Poláškové, H4

Modelky v převleku

Výchozí text:

I naši mazlíčci se stávají hvězdami veřejného prostoru – od sociálních sítí až po lesklé stránky kalendářů. Jaké to je, když se z obyčejného hlídače zahrady stane celebrita?

Zpracování: fejeton, který s lehkostí a vtipem rozebere fenomén focení domácích mazlíčků a jejich „profesionální“ kariéru

Úspěch prasátka Káti

Pózování před objektivem je pravděpodobně koníčkem této slečny jménem Káťa. Sedí si pohodlně na zadních nožkách, s čumákem ještě od bláta, ve kterém se válela jen chvíli předtím. Dívá se přímo do fotoaparátu a vůbec ji nestresuje, že ji takto sleduje kus světa. Zatímco my lidé při focení často nevíme, kam s rukama, řešíme každý vlas a doufáme, že nám zrovna „neujel“ výraz, Káťa zůstává naprosto klidná. Takovou fotku by mnohé celebrity možná ani nechtěly vidět – natož jejich manželé. Možná kdybychom se dokázali brát s podobným nadhledem jako Káťa, vypadal by internetový svět úplně jinak.

Prasátko Káťa se v internetovém světě proslavilo minulý rok. Jeho páníček, farmář, zveřejnil na Instagramu video, na kterém Káťa skáče přes překážku určenou pro psa. Lidé si tento moment okamžitě zamilovali a z prasátka, původně chovaného „na porážku“, se stala internetová celebrita s vlastním účtem a tisíci sledujícími.

Na jejím profilu je stále vidět spousta záběrů z přirozeného prostředí – z farmy, z bláta, z obyčejného prasátkovského života. Postupně se ale objevují i profesionální fotografie, jaké podstupují ty největší světové celebrity. Mezi ně dnes patří i Káťa. Je až trochu k neuvěření, že se z obyčejného prasete může přes noc stát hvězda s kariérou, o jaké sní spousta lidí.

Káťa si dnes dopřává i tu nejlepší „salonní“ péči. Nechává si obrousit kopýtko a čas od času se objevuje v netradičních outfitech – třeba v sukýnce, květované košili nebo s květinami kolem krku. Dokonce se objevila i v televizní reklamě, kde ji stylizovali do havajského oblečení. Ačkoliv se to může zdát úsměvné, čísla na jejím účtu jasně ukazují, že lidi baví sledovat právě takové okamžiky – obyčejnost proměněnou v něco výjimečného.

Zajímavé je, že zatímco se Káťa prezentuje klidně i celá od bláta, my lidé se často snažíme ukazovat jen tu naleštěnou verzi sebe sama. Možná právě proto je její úspěch tak velký. Káťa si na nic nehraje. Je autentická, přirozená a svá – a právě tím si zachránila nejen kariéru, ale v podstatě i život.

Redakčně upravila Mgr. Simona Káňová podle práce Valerie Vilhelmové, H4

Můj příběh s praktickou maturitou a pár rad

Když jsem nastupovala na střední školu, měla jsem největší obavy z maturity, což se dnes už nedá říct. Nejnáročnější byla pravděpodobně samotná maturitní práce, především proto, že nikdo z nás neměl zakoupený Word. Dokumenty se často rozházely, nebylo možné vložit tabulky nebo se vyskytly další technické problémy.

Byly to týdny plné potu, krve a slz, kdy jsme já a téměř všichni moji spolužáci bojovali s technologií. Všichni jsme si oddechli, když jsme odevzdali maturitní práce. Teď nás čekala, podle mě, ta jednodušší část – nachystat raut. Pustili jsme si hudbu, vzali žehličky a pustili se do práce.

Pozorovat Elišku s Radanem, naše dva perfekcionisty, jak potřetí přežehlují stejný ubrus, který se stále krčil, bylo zábavnější než cokoli jiného. Plně jsme využili všechny dostupné zdroje. Dokonce jsme si „vypůjčili“ jednu školní manekýnku, která se na jedno odpoledne stala naším pomocníkem.

Poté přišel „big boss“ – leštění skla, které jsme svěřili Radanovi a Markovi. O pár hodin později z nich byly jen vyčerpané duše, což vypovídá o naší lásce k leštění (nikdy více). Po nespočtu skel jsme byli téměř hotoví, až na to, že vůbec. Když jsme pokračovali v přípravách další den, čekalo nás další leštění. Po několika sklenicích na červené víno jsme doladili poslední detaily, připravili živou výzdobu a šlo se na to. Jeden po druhém jsme byli voláni před komisí, což nebylo tak hrozné, jak se zdálo. Všichni jsme si hezky dali ruce do mističky a čekali, až si toho někdo všimne... a nikdo nic.

Vše bylo pečlivě nachystané, takže u samotné maturitní zkoušky nebylo důvodu být ve stresu. Kromě leštění a úklidu nebylo čeho se bát. Všechno záleželo na spolupráci a dobré komunikaci skupiny nebo celé třídy.

Jsem ráda, že už je to za mnou a teď se celé měsíce nedotknu leštění ani jednou. 😊

Pár rad, které bych chtěla sdílet:

1. NESTRESUJTE!

Vím, že se to lehce říká, ale hůř provádí. Věřte mi, že v daném okamžiku to tak nevypadá, protože jak stále připravujeme různé akce, příprava na praktickou maturitu a samotná zkouška vám přijdou jako další školní událost.

2. NEČEKEJTE NA POSLEDNÍ CHVÍLI!

Vím, prokrastinace... sama jsem mistr prokrastinace a všechno dělám na poslední chvíli. I když pod časovým tlakem se pracuje nejlépe, může se stát, že budete muset změnit množství nebo surovinu, což na poslední chvíli týden před odevzdáním opravdu nechcete řešit. Sama jsem byla v podobné situaci a věřte mi, nebylo to nic příjemného.

3. POŘÁDNĚ SI ČTĚTE ZADÁNÍ!

Ano, opravdu si důkladně čtete zadání, abyste nedopadli jako já a netiskli maturitní práci dvakrát, jen proto, že jste si pořádně nepřečetli osnovu a zadání. Nejen u maturitní práce, ale u jakékoli zkoušky si pečlivě přečtete zadání, abyste se vyhnuli zbytečným chybám. Vím, že to říká každý, ale něco na tom pravdy je.

4. NACHYSTEJTE SI PŘEHLEDNÉ MATERIÁLY!

Přehledné materiály jsou zásadní součástí přípravy na maturitu. I když občas lenošíme a nechce se nám psát poznámky, pamatujte, že si tím ušetříte práci ve čtvrtáku. Nejlepší je mít všechno zorganizované, zvláště materiály ze třetího a čtvrtého ročníku, protože až dojde na učení, ušetříte si spoustu práce a můžete se plně soustředit na učení.

5. ROMANTIZUJTE SI UČENÍ!

Uklidněte se, udělejte si kávu, dejte si hydratační masku a učte se. Dbejte na přestávky a odměňujte se za svou práci. Věřte mi, skutečně pomáhá romantizovat si tento proces, zvláště když jste jako já a učení vás moc nebaví.

To je asi pět hlavních rad, kterých se snažte držet (... to nebude lehké).

Maturitní ples H4

Hudba, vzpomínky a skvělá nálada – to všechno bylo součástí našeho maturitního plesu.

Pořádná fuška, ale stálo to za to. Každý přiložil ruku k dílu,

ale hlavně Kača, Vali a Gabča si zaslouží obrovské díky, protože do toho daly opravdu všechno. I když jsme měli na přípravu proslovů a půlnoční překvapení jen málo času, nakonec jsme to zvládli a hlavně jsme se skvěle bavili. Byla to kouzelná noc „téměř bez hádek“, kdy jsme všichni tvořili úžasný tým.

Občas jsme se neshodli a někdy to vedlo k hádkám, ale to jen ukázalo, jak jsme dokázali táhnout za jeden provaz. A co se dělo po půlnoci? No, na to asi nemusím ani odpovídat...

Jsme na sebe neskutečně pyšní. Naplánovali jsme, uskutečnili a užili si tenhle nezapomenutelný večer, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Eliška Kývalová, H4

BernardChef 2026

Soutěž BernardChef 2026 se konala 13. ledna a jejím úkolem bylo sestavit a připravit tříchodové menu s využitím piva Bernard.

Moje menu

Připravil jsem si menu, které zahrnovalo:

- **Dýňové velouté** s krocketou z kozího sýra a kaštanovým crumblem.
- **Hlavní chod:** kuřecí prso připravované metodou sous-vide s bylinkovou krustou, doplněné o rolku z kuřecích stehen s domácí slaninou, rizoto z červené čočky a pyré ze žluté mrkve se smetanou.
- **Dezert:** žloutkový krém s nakládanou švestkou, pivním gelem a rýžovým papírem.

Průběh soutěže

Soutěž probíhala hladce a díky dobrému časovému rozvržení jsem vše stíhal bez větších komplikací. Měl jsem dobře připravený plán práce, což mi umožnilo vařit i servírovat v klidu a soustředěně. Přesto mě neopouštělo napětí a zvědavost, jak si mé menu povede. S každým pokrmem jsem cítil rostoucí vzrušení a zároveň zodpovědnost, aby vše bylo perfektní.

Na závěr jsem postoupil až do semifinále, což považuji za velký úspěch. Když jsem slyšel své jméno mezi postupujícími, zaplavil mě pocit hrdosti a radosti.

Bohužel jsem se ho nemohl zúčastnit, protože termín kolidoval s gastro tripem do Koreje. To bylo pro mě zklamání, protože jsem byl plný očekávání, jak bych se v semifinále předvedl.

I přesto to byla skvělá zkušenost, která mi přinesla cenné znalosti jak v oblasti vaření, tak i organizace práce pod tlakem. Celou soutěž jsem si velmi užil a určitě bych se podobné akce rád zúčastnil znovu. Těším se na další výzvy a možnosti, jak zlepšit své dovednosti.

Viktor Adámek, KČ3

Soutěž Matějův Burger 2026 1. ročník gastronomické soutěže

Ve čtvrtek 26. února 2026 jsme se zúčastnili prvního ročníku gastronomické soutěže Matějův burger 2026, kterou uspořádala SŠ Prof. Zdenka Matějčka v Ostravě – Porubě.

Do soutěže se zapojili talentovaní mladí kuchaři z různých škol, a konkurence byla opravdu silná. O to větší radost máme z úžasného úspěchu našich žáků – Viktora Adámka a Matyase Vrečky, kteří svým originálním burgrem nazvaným „Burger strýčka Micina“ získali skvělé **1. místo!**

Porota byla ohromena nejen precizně připraveným krutím burgerem ochuceným chorizem, ale také dokonale vyváženými chutěmi, kreativním pojetím a profesionální prezentací pokrmu. Soutěžící museli prokázat nejen své kuchařské dovednosti, ale i schopnost pracovat pod časovým tlakem a obhájit svou recepturu před odbornou porotou.

Vítězství je výsledkem pečlivé přípravy, týmové spolupráce a vášně pro gastronomii. Oběma studentům srdečně gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy! *redakčně upravila*

Mgr. Simona Káňová podle textu Mgr. Lenky Eliášové

Nezapomenutelný lyžařský kurz

“Lyžařský kurz je už dávno za námi, ale určitě stál za to!” podělili se s námi o své zážitky studenti letošních prvních ročníků.

Skvělý kolektiv, čerstvý sníh a spousta zábavy.

Program byl pestrý – zatímco úplní začátečníci stáli poprvé na lyžích a zkoušeli si první obloučky, pokročilí lyžaři zdokonalovali svůj styl na strmějších svazích. Pokroky byly vidět hned u každého. Každý účastník si přinesl z kurzu jiný příběh – někdo se naučil překonávat strach, jiný našel novou vášeň pro zimní sporty. A právě tyto chvíle, kdy se každý z nás posunul o krok dál, jsou cenné. Byli jsme svědky nejen zlepšení lyžařských dovedností, ale i vytvoření přátelství, která mohou přetrvat celý život.

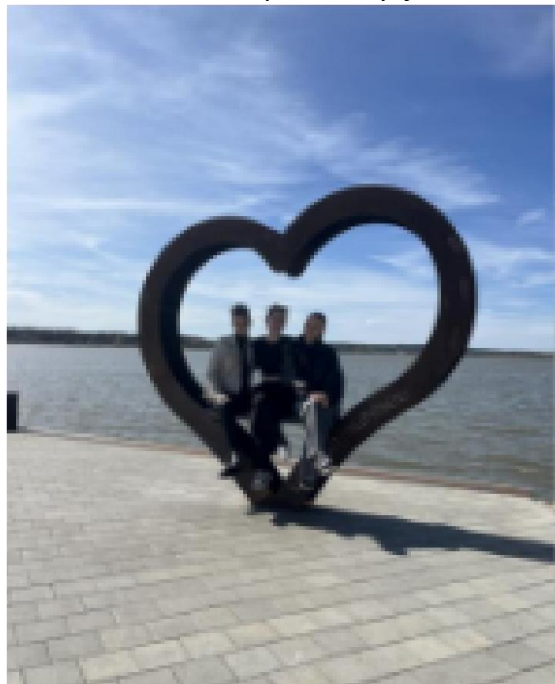
Kromě sportování byl prostor i na společný program a zasloužený odpočinek. Každý svůj volný čas trávil podle sebe. Vzpomínky na lyžařský kurz zůstávají v paměti dlouho. Pro některé to znamenalo první setkání se sněhem, pro jiné výzvu zdolat nejstrmější svah. Představte si, jak se po celodenním lyžování setmí, a vy se s přáteli scházíte u krbu, kde se smějete a sdílíte si dojmy z uplynulého dne. Pocit svobody na horách, kdy vám mráz štípe tváře a slunce se třpytí na sněhu, je něco, co nelze zapomenout.

Lyžák prostě splnil skvěle svůj účel: naučil nás lyžovat, sblížil kolektiv a přinesl mnoho nových zážitků. Takže, pokud máte příležitost zúčastnit se podobné akce, neváhejte. Ať už jste začátečník, nebo zkušený lyžař, vždy je prostor pro nové zážitky a obohacení svého života.

Jaká byla stáž v německém Gunzenhausenu?

Letos na Velikonoce jsem místo čekání na koledníky s pomlázkami v ruce vyrazila na stáž do německého Gunzenhausenu. Spolu s Terkou a Natálií, staršími spolužačkami, jsme od 27. března do 8. dubna poznávaly, jak to chodí v rodinném hotelu Reiterhof Altmühlsee.

Hotel nás okouznil svou útulnou, přátelskou atmosférou. Celý areál zahrnoval několik budov – od hlavní části s recepcí a bazénem po stáje s koňmi. S děvčaty jsme bydlely v apartmánu přímo v rodinném domě, kde přebýval i personál.

Pracovní den začínal brzy ráno. Připravovaly jsme snídaně, dopoledne uklízely pokoje a večer pomáhaly v kuchyni nebo obsluhovaly hosty v restauraci. Někdy to bylo náročné, ale zvládly jsme to a obvykle končily kolem půl desáté večer.

Zpočátku jsem měla strach, bylo to cizí prostředí a ještě k tomu v zahraničí, ale nakonec mě to mile překvapilo.

Doporučila bych každému, aby si tohle zkusil. Pomohlo mi to překonat samu sebe a vystoupit z komfortní zóny. Tato stáž byla skvělou příležitostí a jsem vděčná, že jsem se mohla zúčastnit.

Gabriela Rýcová, CR2

Den Země, aneb chraňme svou krajinu

Na naší škole se každoročně slaví Den Země, kde žáci zkoumají, jak důležitá je naše planeta a co pro ni můžeme udělat. Letos se do akce zapojila třída CR3 a rozhodně to nebylo jen o nudných přednáškách. Žáci se vrhli do praktických pokusů, které jim pomohly pochopit význam vody, procesu fotosyntézy a skleníkového efektu. Každý z nás by se měl zamyslet nad tím, jak naše činy ovlivňují životní prostředí, a začít třeba tříděním odpadu. I malé kroky mohou vést k velkým změnám.

Aby toho nebylo málo, žáci Hotelové školy ve Frenštátě p. R. se také pustili do akce – tentokrát sázeli stromy na Javorníku. Vyměnili učebnice za sázecí nářadí a přidali se k obnově beskydských lesů. Tato tradiční akce, organizovaná Moravskoslezským krajem ve spolupráci s Biskupskými lesy, je součástí jejich dlouhodobého environmentálního plánu. Žáci tak nejen pomáhají přírodě, ale také budují vztah ke krajině, kterou budou v budoucnu spoluutvářet.

Obě akce ukazují, že vzdělávání o životním prostředí může být zábavné, praktické a má smysl. Ať už sázíme stromy, nebo se učíme o skleníkovém efektu, důležité je, že se snažíme zlepšovat svět kolem nás.

Gabriela Rýcová, CR2

A loučíme se nápadem žáků třídy CR2

Staré Hamry ožívají ...

Jak se vlastně cítíte, když odkrýváte tajemství míst, která dnes již neexistují? Žáci třídy CR2 to teď vědí – jejich projekt o Starých Hamrech jim vynesl krásné třetí místo v soutěži „Objevujeme zapomenuté památky“.

Staré Hamry. Místo, které dnes leží na dně přehrady Šance. V 60. letech minulého století se tato kdysi rozlehlá beskydská obec navždy změnila – zatopení a výstavba vodního díla zpřetrhaly všechny sociální i historické vazby.

Aby žáci pochopili hloubku této změny, vydali se přímo do terénu. Na horském hřebenu Grůň objevili typickou beskydskou krajinu s dřevěným kostelem Panny Marie Pomocnice křesťanů. Pak sestoupili k jezeru, kde stojí kostel svatého Jindřicha – kamenná stavba, která jako zázrakem unikla zatopení. Uvnitř našli vzácnou starohamerskou madonu a nedaleko památník Maryčky Magdónové.

Informace doplnili v Muzeu Beskyd, kde jim historik přiblížil fungování železných hamrů a život na Hukvaldském panství.

Všechny poznatky přetavili v dokumentární video a marketingovou strategii. Tým Jonáš Cenciala, Dominik Snášel, Barbora Vaňková a Natálie Tomková pak 1. dubna 2026 skvěle reprezentoval školu na finále v Praze.

Co jim ale soutěž přinesla nejvíc? Nejen diplom, ale komplexní rozvoj dovedností. Naučili se vytvořit reálnou marketingovou strategii, pracovat v týmu, rozdělovat si role a zodpovědnost. Získali znalosti o regionální historii a nahlédli do světa vysoké školy.

Jejich návrh? Starohamerský víkend u kostela sv. Jindřicha – protože některá místa prostě nesmí být zapomenuta.

Mgr. Simona Káňová

STAROHAMERSKÝ VÍKEND
20.- 21. ČERVNA 2026

Objevte historii Starých Hamrů očima mladé generace

Místo konání: **STARÉ HAMRY**
(areál u Kostela sv. Jindřicha)

PROGRAM:

Sobota:

- 14:00 - Promítání dokumentu „Staré Hamry očima žáků“
- Ochutnávka místních produktů
- 16:00 - Vystoupení dětského folklorního souboru LAŠÁNEK
- Beseda s pamětníky
- 18:00 - Kotci - cimbálová muzika
- Večerní program - posezení u táboráku, možnost přespání ve stanu, nebo v Hotelu FREUD se slevou 20%

Organizátor akce:
Osvětový spolek Staré Hamry

Sponzoři akce:
Obec Staré Hamry, Hotel FREUD

Neděle:

- 10:00 - Komentovaná procházka po trase z dokumentu
- Piknik s místními produkty
- Hromadné rozloučení s pořadateli akce

Logo: Beskydský pivovár, Cukrářská pekárna, A MNOHO DALŠÍCH...